

la rahwas omma sure kahjoga tunda et
se nenda on kui kirri ütleb: igga kunning-
riik mis isikeskis ridus on, lähheb huk-
ka, ja se kooda mis telsega ridus on,
langeb. Keik need lahkamissed ja mäs-
samissed, mis siin ja seal tännini ollid
olnud, jäid nüüd warsti järrele, sest kel
wäggi sel woimus, ja ehk selle Ma ülle-
mad kül omma Ma jaggamisse wasto
wurrisesid ja küssendasid, ommeti piddid
nemmad pärrast wait jäma, ja sedda
peälegi õigeks tunnistama, ja omma nim-
me alla kirjutama, et se Ma õigusse
pärrast nende Kunningatte pärris maaks
piddi jäma. Kui need rummalad ep ol-
leks unrehti asja noudnud egga Jumma-
la kääso wasto mäsamist tõstnud, egga
isikeskis ridus olnud, siis nende riik
olluks jaggamatta ja mitme vead mah-
haraumatta jäänud. Agga nüüd tull palik
nende

nende kätte, ja nemmad said seddasam-
ma tunda, mis Prohwet Zesaias ütleb
47. p. 10, 11. s. Sest sa ollid lootnud
omma kurjusse peäle, sinno tartus ja
so tundminne, se on sind saatnud tag-
ganema sest sa ütlid ommas südda-
mes, minna ja ei ütsti muud enam.
Sepärrast tulleb so peäle pahha lug-
gu, kelle warratsest tullemisest sa ei
pea enne teädma, ja hädda peab so
peäle langema mis sa ei woi ärralõp-
petada, ja ärrahawwitamine tulleb
äkkitselt so peäle mis sa ei tea.

Nüüd lähhame meie jälle omma jutto-
ga Turkimale ja kuleme mis seal ennam
on sündinud nende sda. wäggede wahhel
pärrast kui se nou piddamine rahho pärr-
rast tühaks olli sanud. Sel wahhe ajal ollid